Kiss László

Itt vannak

PRÓZA - LXII. évfolyam, 2. szám, 2018. január 12.

Lehetett tudni, hogy jönnek. Nem volt előzetes figyelmeztetés, nem tűntek fel a városban plakátok, mint eboltás idején, nem cirkált hangosbemondós kocsi az utcákon, nem szórtak röpcédulákat permetező repülőgépről a közterekre – csupán egyszerűen, de annál rettenetesebben benne volt a levegőben, hogy úton vannak, hogy felénk tartanak, és előbb vagy utóbb halálbiztosan megérkeznek hozzánk.

Az első példány, jó anyám állítása szerint, aki a minap fülig érő szájjal, már-már lelkendezve fogadott, Zsoltiék felől érkezett. Átvetette magát kerítésünkön, köszönés nélkül végignyargalt az előkerten, majd fölszaladt Klára néni diófájára. Jó anyám hiába szólongatta, válaszra nem méltatta, viszont kíváncsiskodva, a rémület legkisebb jele nélkül vizslatta őt. Barátságos volt, fekete, a farka pedig nagy és szőrös.